

- 2) Doradztwo finansowe dotyczące inwestowania kapitału udzielone w ramach pośrednictwa ubezpieczeniowego dotyczącego zawarcia umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 2002/92, a nie w zakres stosowania dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sø- og Handelsretten – Dania) – Ernst & Young P/S / Konkurrencerådet

(Sprawa C-633/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Kontrola koncentracji przedsiębiorstw — Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 — Artykuł 7 ust. 1 — Wprowadzenie w życie koncentracji przed zgłoszeniem jej Komisji oraz uznaniem jej zgodności ze wspólnym rynkiem — Zakaz — Zakres — Pojęcie „koncentracji” — Wypowiedzenie umowy o współpracy wiążącej jedno z łączących się przedsiębiorstw z osobą trzecią]

(2018/C 259/11)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Sø- og Handelsretten

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ernst & Young P/S

Strona pozwana: Konkurrencerådet

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) należy interpretować w ten sposób, iż koncentrację wprowadza się w życie wyłącznie w drodze pojedynczej transakcji, która w całości lub częściowo, pod względem prawnym lub faktycznym, przyczynia się do zmiany kontroli nad przejmowanym przedsiębiorstwem. Wypowiedzenia umowy o współpracy, w okolicznościach takich jak zaistniałe w postępowaniu głównym, których ustalenie należy do sądu odsyłającego, nie można uznać za powodujące wprowadzenie w życie koncentracji, i to niezależnie od tego, czy takie wypowiedzenie spowodowało skutki rynkowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 13.2.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lille – Francja) – Adil Hassan / Préfet du Pas-de-Calais

(Sprawa C-647/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w państwie członkowskim przez obywatela państwa trzeciego — Postępowania w sprawie przejścia i wtórnego przejścia — Artykuł 26 ust. 1 — Przyjęcie i powiadomienie o decyzji o przekazaniu przed akceptacją wniosku o wtórne przejście przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek]

(2018/C 259/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Lille

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adil Hassan

Strona pozwana: Préfet du Pas-de-Calais

Sentencja

Artykuł 26 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie, które skierowało do innego państwa członkowskiego uznawanego przez nie za odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie kryteriów określonych w tym rozporządzeniu wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie osoby wskazanej w art. 18 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, przyjęło decyzję o przekazaniu i powiadomiło o niej wspomnianą osobę przed wyrażeniem przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, wyraźnej lub dorozumianej zgody dotyczącej tego wniosku.

(¹) Dz.U. C 70 z 6.3.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Dachau / Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen / Erich Wirtl (C-661/16)

(Sprawy połączone C-660/16 i C-661/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Dostawa towarów — Artykuł 65 — Artykuł 167 — Zapłata zaliczki za nabycie towaru, po którym nie nastąpiła jego dostawa — Skazanie przedstawicieli prawnych dostawcy za oszustwo — Upadłość dostawcy — Odliczenie podatku naliczonego — Warunki — Artykuły 185 i 186 — Dokonanie korekty przez krajowy organ skarbowy — Przesłanki]

(2018/C 259/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

Strona przeciwna: Achim Kollroß (C-660/16), Erich Wirtl (C-661/16)

Sentencja

1) Artykuły 65 i 167 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że potencjalnemu nabywcy nie można odmówić prawa do odliczenia VAT od zapłaconej zaliczki w sytuacjach takich jak te rozpatrywane w postępowaniach głównych, gdy zaliczka ta została zapłacona i pobrana, a w chwili jej zapłaty wszystkie istotne okoliczności przyszłej dostawy można było uznać za znane nabywcy, a zatem dostawa tych towarów zdawała się pewna. Natomiast wspomnianemu nabywcy można odmówić tego prawa, jeżeli zostanie wykazane, w świetle obiektywnych okoliczności, że w chwili zapłaty zaliczki wiedział on lub nie mógł racjonalnie nie wiedzieć, że realizacja tej dostawy jest niepewna.